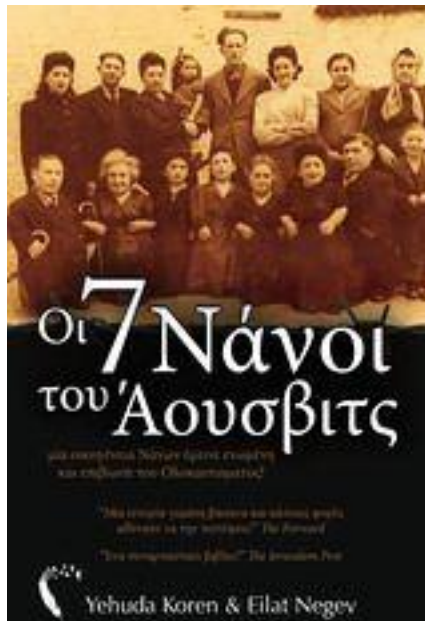

ΓΙΕΧΟΥΝΤΑ ΚΟΡΕΝ – ΕΪΛΑΤ ΝΕΓΚΕΦ

«Οι 7 νάνοι του Άουσβιτς», εκδόσεις ΠΗΓΗ, Αθήνα 2016

Του Σάκη Ιωαννίδη, εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5.2.2016

Αν ήμουν ένα υγιές εβραιόπουλο, με ύψος ένα μέτρο και εβδομήντα εκατοστά, θα είχα εκτελεστεί με αέριο όπως εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι Εβραίοι στη χώρα μου. Γι' αυτό, αν ποτέ αναρωτιόμουν γιατί γεννήθηκα νάνος, η απάντησή μου θα ήταν ότι η αναπηρία μου, η δυσμορφία μου, ήταν ο τρόπος του Θεού να με κρατήσει ζωντανή». Με αυτά τα λόγια η Πέρλα Οβιτς περιγράφει σε δύο προτάσεις την τραγική μοίρα των Εβραίων θυμάτων του Ολοκαυτώματος και την αιτία που εκείνη και η οικογένειά της κατόρθωσαν να επιβιώσουν από το κολαστήριο του Άουσβιτς.

Τον Μάιο του 1944 η πολυμελής οικογένεια Οβιτς μεταφέρεται στο Άουσβιτς και οδηγείται κατευθείαν στους θαλάμους αερίων. Προτού επέλθει το μοιραίο, ο διαβόητος δρ Γιόζεφ Μένγκελε σταματά τη διαδικασία και τους παίρνει υπό την «προστασία» του για να τους υποβάλει αργότερα σε φριχτά πειράματα. «Σωθήκαμε χάρη στον διάβολο», θα πει πολλά χρόνια αργότερα η 20χρονη τότε Πέρλα Οβιτς στους δημοσιογράφους-συγγραφείς Γιεχούντα Κορέν και Εϊλάτ Νεγκέφ, οι οποίοι μετέφεραν την απίστευτη ιστορία της Πέρλας και της οικογένειάς της στο βιβλίο «Οι 7 νάνοι του Άουσβιτς», που μόλις κυκλοφόρησε στα ελληνικά (εκδ. Πηγή).

Οι Οβιτς κατάγονταν από το μικρό χωριό Ροζαβλέα της Βόρειας Ρουμανίας. Ο πατέρας τους Αϊζικ παντρεύτηκε δύο φορές και απέκτησε επτά παιδιά νάνους και τρία κανονικού ύψους. «Τα επτά παιδιά του είχαν ταλέντο στη μουσική και έφτιαξαν τον δικό τους θίασο τη δεκαετία του '30. Για πολλά χρόνια έδιναν παραστάσεις στη Ρουμανία, την Ουγγαρία και την Τσεχοσλοβακία, αποκτώντας μεγάλη φήμη», σημειώνει η κ. Νεγκέφ. Η αυλαία για τον «Λιλιπούτειο Θίασο», όπως ονομάζονταν, έπεσε το 1944 με τη σύλληψή τους και τη μεταφορά τους στο Άουσβιτς.

Η ζωή τους στο στρατόπεδο συγκέντρωσης ήταν ένας συνδυασμός «κανονικότητας και κόλασης», μας εξηγούν οι συγγραφείς. Ο Μένγκελε έκανε τα πάντα για να τους κρατήσει ζωντανούς και να διεξαγάγει τα πειράματά του. Η οικογένεια των επτά νάνων και οι συγγενείς τους –μαζί με ορισμένους συγχωριανούς τους που δήλωσαν συγγενείς για να γλιτώσουν τους θαλάμους αερίων– ζούσαν σε δικό τους χώρο, έτρωγαν καλύτερα, φορούσαν τα δικά τους ρούχα και ζούσαν υπό το καθεστώς μιας νοσηρής προστασίας. «Ο Μένγκελε τους αφαιρούσε υγιή δόντια, έπαιρνε δείγματα μαλλιών και μυελού των οστών και τους υπέβαλε καθημερινά σε επώδυνα πειράματα στην προσπάθειά του να μάθει τα μυστικά της γενετικής», τονίζουν οι συγγραφείς. Ωστόσο οι Οβιτς επέζησαν χάρη στο ισχυρό τους δέσιμο και την υπομονή τους, μας λέει η κ. Νεγκέφ, και μετά την απελευθέρωση του 1945 επέστρεψαν στην ενεργό δράση: «Αν και τους είχαν κλέψει όλη την περιουσία, κατάφεραν να ορθοποδήσουν και να δίνουν παραστάσεις για τα επόμενα πέντε χρόνια. Επειτα αγόρασαν δύο κινηματογράφους στο Ισραήλ και δούλευαν εκεί». Η Πέρλα Οβιτς έφυγε από τη ζωή πλήρης ημερών το 2001. «Εκλαψε όταν έμαθε πως πέθανε ο Μένγκελε», μας λέει η Εϊλάτ Νεγκέφ προτού κλείσουμε. Ο διάβολος είχε αφήσει το σημάδι του.